

İsa Mesih'in Vahyi - On Dördüncü

Yedinci Mühür

Jeff Pippenger

2023-11-11

Vahiy kitabının on ikinci bölümünde tasvir edilen, üçüncü gökte Lusifer'le başlayan meleklerin sınama savaşı, birinci gökte sona eren insanlar ve meleklerin sınama savaşını simgeler. Şeytan ve melekleri üçüncü gökten atıldığında, Şeytan Aden Bahçesi'nde yeni bir cephe açtı. Üçüncü gökte Lusifer'le olan savaşta olduğu gibi, Tanrı insanlık için de bir sınama dönemi başlattı. Yakında çıkacak Pazar yasasıyla ciddi biçimde başlayacak birinci gökteki savaş, insanlık için sınama süresinin sonunu temsil eder.

Vahiy'in on ikinci ve on üçüncü bölümlerinde ejderha, canavar ve sahte peygamber betimlenir. Genellikle, bu üç gücün esas olarak kendi geçmiş tarihlerini temsil ettiği şeklinde anlaşılır; oysa Yuhanna'ya "olacak şeyleri" yazması söylendi ve Vahiy kitabının bütünü "son günler"den söz eder. Bu nedenle, sonun başlangıçla örneklendirildiği Kutsal Kitap ilkesini benimsiyor ve Vahiy'in sembollerini geçmişe değil, bugüne ait gerçekler olarak ele alıyoruz.

Şeytanın, hem üçüncü gökte başlattığı savaşta hem de Aden bahçesinde insanlara getirdiği ilk savaşta, savaşını yürütmek için yozlaşmış mesajlarını iletmek amacıyla "hipnotizm" kullandığı tespit edilmiştir.

Şeytan, Aden'de ilk Âdem'i ayarttı ve Âdem, düşmanla tartışarak ona üstünlük sağladı. Şeytan, Âdem ile Havva üzerinde hipnoz gücünü kullandı ve bu gücü Mesih üzerinde de kullanmaya çalıştı. Ama Kutsal Yazılar'dan alıntı yapıldıktan sonra, Şeytan zafer kazanma şansı olmadığını anladı.

"Erkekler ve kadınlar, onlarla ilişki kuranların zihinlerini esir almanın bilimini incelememelidir. Bu, Şeytan'ın öğrettiği bilimdir. Bu tür her şeye karşı durmalıyız. Mesmerizm ve hipnotizmle—ilk makamını yitiren ve göksel avlulardan atılanın bilimiyle—uğraşamalıyız." Zihin, Karakter ve Kişilik, 713.

Şeytan'ın öğrettiği "bilim", küreselci tüccarlar tarafından mükemmelleştirilmiş ve "son günlerde" "bilgi otoyolu" aracılığıyla icra edilmektedir. Şeytan yalanın babasıdır; medya devleri de yalnızca yalanları teşvik etmekle kalmaz, gerçeği de ayıklayıp dışlar, sapkın saydıklarını izler ve yeryüzü tarihinde bugüne dek uygulanmış en sofistike hipnoz biçimini kullanırlar. Üçüncü gökte başlayan savaş, Şeytan'ın savaşının bu özelliğini vurgular; böylece, birinci göğün savaşı başladığında hayatta olacak imanlılar önbilgi sayesinde önceden uyarılmış olsunlar. World Wide Web'in ve "bilgi otoyolu" nun kontrol merkezinin Amerika Birleşik Devletleri'nde yönetilip denetlendiğini anladığımızda, Amerika Birleşik Devletleri'nin gökten ateş indirmesi ve bütün dünyayı aldatması ifadesinin ne anlama geldiğine dair bir fikir ediniriz. Vahiy kitabında "ateş" bir mesajı temsil eder.

Vahiy kitabının on üçüncü bölüm on üçüncü ayetindeki simgesellik, Baal'ın peygamberleriyle korulukların peygamberlerinin, Baal ve Aştoret'in gerçek tanrılar olduklarını doğrulamak için

gökten ateş indiremeyip Karmel Dağı'nda karşı karşıya geldikleri olaya dayanır. Eril bir ilah olan Baal ile dişil bir ilah olan Aştoret, canavarın suretini, yani kilise ile devletin kutsal olmayan birleşimini temsil eder. Onlar, Ahav'la kutsal olmayan bir ilişki içindeki İzebel'in peygamberleriydi. Karmel Dağı öyküsünde canavarın suretine dair bu iki peygamberce tanıklık, Amerika Birleşik Devletleri'nin, önce papalık sisteminin bir suretini Amerika Birleşik Devletleri'nde ve ardından dünyada oluşturmadaki rolünü ortaya koyar. Karmel'deki "ateş", gerçek Tanrı'nın kim olduğunu gösterecek kanıt olacaktı. Bu, gerçek Tanrı'yı belirleyen gökten bir vahyi temsil ediyordu ve Amerika Birleşik Devletleri gökten ateş indirdiğinde de aynı mesele söz konusudur.

Yeşaya kitabında, başlangıçtan sonu bildiren Tanrı, Karmel Dağı'ndaki o tarihî sahneyi ve ayrıca Amerika Birleşik Devletleri'nin gökten ateş indirmesiyle temsil edilen peygamberlik bağlamını ele alır.

Rab diyor ki: Davanızı ortaya koyun; Yakup'un Kralı diyor ki: sağlam kanıtlarınızı getirin. Bırakın onları ortaya koysunlar ve bize neler olacağını göstereyin; önceki şeyleri, ne olduklarını göstereyin ki onları düşünelim ve sonuçlarını bilelim; ya da bize gelecek şeyleri bildireyin. Bundan sonra olacak şeyleri gösterin ki tanrılar olduğunuzu bilelim; evet, iyilik yapın ya da kötülük yapın ki şaşkına dönelim ve bunu birlikte görelim. İşte, siz bir hiçsiniz, yaptığımız iş de hiçtir; sizi seçen tiksindir. Kuzeyden birini kaldırdım ve o gelecek; güneşin doğduğu yerden adımları anacak; ve hükümdarların üzerine harca basar gibi basacak, çömlekçinin kili çiğnediği gibi. Başlangıçtan beri kim bildirdi ki bilelim? Önceden kim duyurdu ki, "O haklıdır" diyelim? Evet, gösteren yok; evet, bildiren yok; evet, sözlerinizi işiten yok. İlki Siyon'a, "İşte, işte onlar" diyecek; ve Yeruşalim'e iyi haber getiren birini vereceğim. Yeşaya 41:21-27.

Yakında yürürlüğe girecek Pazar günü yasasıyla başlayacak birinci göğün savaşında, Amerika Birleşik Devletleri'ne ve bizzat Şeytan'ın kendisine, "gerekçelerini" "üretmelerine" izin verilecek; ve onlar, İzebel'in tanrısının gerçek Tanrı olduğunu kanıtlamak amacıyla gökten ateş indirecekler. Dünya, o tanrının ibadet gününün işaretini kabul etmeye zorlanacak. Gökten indirilen bu ateşin, "bilgi süper otoyolu" aracılığıyla bütün insanlığa ulaştırılması, bir "hiçlik" işidir; ve o ortam aracılığıyla iletilen mesajı seçen kimse bir "iğrençlik"tir.

O savaşta yüz kırk dört bin ve ardından büyük kalabalık, kimin gerçek Tanrı olduğu konusundaki tartışmada Tanrı'nın tanıkları olacaktır. Savaşın her iki tarafından iletilen mesajlar "ateş" olarak temsil edilir. Tüm uluslar kimin gerçek Tanrı olduğunu belirlemek için toplanacak ve "gerçeği" ortaya koymak için iki sınıf tanık olacaktır.

Bütün uluslar toplansın, halklar da bir araya gelsin: içlerinden kim bunu ilan edebilir ve bize geçmişte olanları gösterebilir? Aklansınlar diye tanıklarını getirsinler; ya da işitsinler ve "Bu gerçektir" desinler. Rab diyor ki: Siz benim tanıklarımınız; seçtiğim kul da öyle; ta ki beni tanıyıp bana inanasınız ve benim o olduğumu anlayasınız. Benden önce hiçbir tanrı oluşmadı, benden sonra da olmayacaktır. Ben, evet ben, Rab'bin ta kendisiyim; benden başka kurtarıcı yoktur. Aranızda yabancı bir tanrı yokken ben ilan ettim, kurtardım ve gösterdim; bu nedenle benim Tanrı olduğuma siz tanıklık edersiniz, diyor Rab. Yeşaya 43:9-12.

Karmel Dağı'nın nihai tezahüründe Şeytan'ın ve Tanrı'nın şahitleri vardır. Bu gösteri, gerçek Tanrı'nın kim olduğunu kanıtlamak içindir, ama Tanrı'nın sadık şahitleri neye şahitlik etmelidir?

Böyle diyor İsrail'in Kralı Rab ve onun Kurtarıcısı, Her Şeye Egemen Rab: Ben birinciyim ve sonuncuyum; benden başka Tanrı yoktur. Eski halkı atadığımdan beri, benim gibi kim çağırıp ilan edebilir, işi düzene koyabilir? Gelecek olanları ve olacakları onlara bildirsinler. Korkmayın, ürkmeyin; o zamandan beri size bildirmedim mi, ilan etmedim mi? Siz benim tanıklarımısınız. Benden başka Tanrı var mı? Hayır, yok; ben tanımıyorum. Oyma put yapanların hepsi bir hiçtir; gönül verdikleri şeyler fayda getirmez; kendi yaptıkları onların tanıklarıdır; görmezler, bilmezler ki utanca düşünler. Yeşaya 44:6-9.

Karmel Dağı'ndaki nihai karşılaşmada imanlılar, Tanrı'nın ilk ve son olduğuna dair gerçeğe tanıklık edeceklerdir. O, "gelmekte olan şeyleri" belirtmek için "kadim halkı" tayin eden Tanrı'dır. Tanrı'nın tanıkları, Karmel Dağı'ndaki son savaşın hemen öncesinde mühürü açılan İsa Mesih'in Vahyi'ni sunacaklardır.

Şeytan'ın Karmel Dağı mesajı, gökten inen ateş olarak temsil edilir.

Ve büyük mucizeler yapar; öyle ki insanların gözleri önünde gökten yeryüzüne ateş indirir, Vahiy 13:13.

Ayet, "bilgi otoyolu" üzerinden insanlığa aktarılan hipnozun modern bilimi aracılığıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin gerçekleştirdiği mucizeleri tasvir ediyor. Ancak ayet, Şeytan'ın Mesih'in kılığına girdiğinde bizzat görünmesine de değiniyor.

Üçüncü meleğin mesajının ilanına katılan melek, yüceliğiyle bütün yeryüzünü aydınlatacaktır. Burada, dünya çapında bir kapsam ve alışılmadık bir güç taşıyan bir iş öngörülmektedir. 1840-44'teki Advent hareketi Tanrı'nın gücünün görkemli bir tezahürüydü; birinci meleğin mesajı dünyanın her misyon istasyonuna taşındı ve bazı ülkelerde, on altıncı yüzyıldaki Reformasyon'dan bu yana herhangi bir ülkede tanık olunan en büyük dini ilgi görüldü; ancak bunların hepsi, üçüncü meleğin son uyarısıyla birlikte gerçekleşecek güçlü hareket tarafından aşılacaktır.

Yapılacak iş Pentikost Günü'ndekine benzer olacaktır. Müjde'nin başlangıcında Kutsal Ruh'un dökülüşünde 'ilk yağmur' nasıl kıymetli tohumun filizlenmesi için verildiyse, 'son yağmur' da sonunda hasadın olgunlaşması için verilecektir. 'O zaman, RAB'bi tanımaya gayret edersek, onu tanıyacağız; onun gelişi sabah gibi kesindir; bize yağmur gibi, yeryüzüne son ve ilk yağmur gibi gelecektir.' Hoşea 6:3. 'Öyleyse, ey Siyon'un çocukları, sevinin ve Tanrınız RAB'de coşun; çünkü size ölçülü olarak ilk yağmuru verdi ve sizin için yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru yağdıracak.' Yoel 2:23. 'Son günlerde, diyor Tanrı, Ruhumdan bütün insanların üzerine dökeceğim.' 'Ve olacak ki, RAB'bin adını çağıran herkes kurtulacak.' Elçilerin İşleri 2:17, 21.

Müjdenin büyük işi, başlangıcını belirleyen Tanrı'nın gücünün tecellisinden daha azıyla sona ermeyecektir. Müjdenin açılışında 'ilk yağmur'un dökülüşünde yerine gelen peygamberlik sözleri, kapanışında 'son yağmur'un dökülüşünde yeniden yerine gelecektir. İşte, elçi Petrus'un söyle derken özlemler beklediği 'ferahlık zamanları': "Bundan dolayı tövbe edin ve dönün ki

günahlarınız silinsin; Rab'bin huzurundan ferahlık zamanları geldiğinde O, İsa'yı göndersin." Elçilerin İşleri 3:19, 20.

Tanrı'nın hizmetkârları, yüzleri kutsal adanmışlığın ışığıyla aydınlanmış ve parıldayan halde, gökten gelen mesajı ilan etmek için bir yerden bir yere aceleyle gidecekler. Yeryüzünün her yerinde, binlerce sesle uyarı verilecek. Mucizeler gerçekleştirilecek, hastalar iyileştirilecek ve iman edenleri işaretler ve harikalar izleyecek. Şeytan da yalancı harikalarla çalışacak; insanların gözü önünde gökten ateş bile indirecek. Vahiy 13:13. Böylece yeryüzünün sakinleri bir tavır almaya mecbur edilecek. Büyük Mücadele, 611, 612.

Şeytanın gökten ateş indireceği zamana ulaştığımızda, "yeryüzünün sakinleri taraflarını belli etmeye zorlanacak." O dönemde, Tanrı'nın tanığı "gökten gelen mesajı ilan etmek için bir yerden bir yere koşacak. Dünyanın dört bir yanında, binlerce sesle uyarı verilecek." Tanrı'nın tanıklarının yapacağı iş "Pentikost Günü'ndekine benzer olacak," o zaman "üçüncü meleğin mesajının ilanına katılan melek yüceliğiyle bütün yeryüzünü aydınlatacaktır." Pentikost'ta ateş, Kutsal Ruh'un dökülüşünün simgesiydi; ateş aynı zamanda Şeytan'ın kutsal olmayan ruhunun dökülüşünün de simgesidir.

Yuhanna, Vahiy'in yedinci bölümünde yüz kırk dört bini ve büyük kalabalığı tasvir ettikten sonra, yedinci ve son mührün açılışını bildirir. Son, yani yedinci mühür, İsa Mesih'in Vahiy'in mührünün açılmasını temsil eder ve Vahiy kitabında lütuf kapısı kapanmadan hemen önce mühürü açılacak tek peygamberliktir. Yedinci mühür, yedi gök gürlemesi ve İsa Mesih'in Vahiy, lütuf kapısı kapanmadan hemen önce açığa çıkarılan aynı gerçeğin sembolleridir. İsa Mesih'in Vahiy, Mesih'in Alfa ve Omega olarak karakterini ve yaratıcı gücünü vurgular. Yedi gök gürlemesi, yüz kırk dört binin mühürlendiği tarihi belirtir; yedinci mühür ise, iki tanığın diriltildiği ve Tanrı'nın "gerçek"inin yaratıcı gücünü aldıkları dönemde Kutsal Ruh'un dökülmesini tanımlar; bu "gerçek", Baba'dan Oğul'a, Oğul'dan Cebrail'e, Cebrail'den peygambere ve onda içerilen gücü okumayı, işitmeyi ve tutmayı seçenlere iletilir.

Ve yedinci mühür açılınca, gökte yarım saat kadar bir sessizlik oldu. Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm; onlara yedi borazan verildi. Başka bir melek geldi ve sunağın önünde durdu; elinde altın bir buhurdan vardı. Tahtın önünde bulunan altın sunak üzerinde, bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunması için ona çok tütsü verildi. Kutsalların dualarıyla birlikte tütsünün dumanı, meleğin elinden Tanrı'nın önüne yükseldi. Melek buhurdanı aldı, onu sunağın ateşiyle doldurdu ve yeryüzüne fırlattı; ve sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve bir deprem oldu. Vahiy 8:1-5.

Ayetlerde, "yedi melek" "yedi borazan"la "Tanrı'nın huzurunda durdu". Bu yedi borazan meleği, geleneksel olarak, Pazar günü ibadetini zorla dayatması nedeniyle Roma'ya karşı Tanrı'nın yargılarını temsil ettiği şeklinde doğru biçimde anlaşılmıştır. Putperest Roma, Konstantin döneminde, 321 yılında ilk Pazar günü yarasını yürürlüğe koydu ve 330 yılına gelindiğinde imparatorluğu doğu ve batı olarak bölünmüştü. O andan itibaren ilk dört borazan çalmaya başladı ve bunlar, imparatorluğuna karşı sevk edilen tarihsel güçleri temsil ediyordu; bu güçler, 476 yılına gelindiğinde, Roma'nın güç ve görkeminin simgesi olan Roma kentini, artık kent üzerinde bir Romalının bir daha asla hüküm sürmediği bir duruma bıraktılar. Papalık 538 yılında Orleans

Konsili'nde Pazar günü yarasını çıkardığında, Muhammed Roma kilisesine karşı yargı getirmek üzere ortaya çıkarıldı; bu, beşinci ve altıncı borazanla temsil edildi ve aynı zamanda birinci ve ikinci "eyvah" idi ve İslam'ı temsil ediyordu. Bu borazanların geleneksel anlayışı ne kadar doğru olursa olsun, Vahiy 9'da sunuldukları pasajda "belalar" olarak tanımlanırlar.

Bu belalarla öldürülmeyen insanların geri kalanları, ellerinin yaptıklarından yine de tövbe etmediler; cinlere ve altından, gümüşten, tunçtan, taştan ve ağaçtan yapılmış, ne görebilen, ne işitebilen, ne de yürüeyebilen putlara tapmayı bırakmadılar. Ne cinayetlerinden, ne büyücülüklerinden, ne cinsel ahlaksızlıklarından, ne de hırsızlıklarından tövbe ettiler. Vahiy 9:20, 21.

Yedi borazanın tam ve nihai gerçekleşmesi, Vahiy 16. bölümdeki yedi son beladır. Vahiy 9. bölümdeki yedi borazanın peygamberlik niteliklerine yüzeysel bir göz atmak bile, onların yedi son belalarla paralel nitelikler taşıdığını gösterir. Yedinci mührün açılması, tarihte lütuf zamanının kapanmak üzere olduğu ve yedi son belayla temsil edilen Tanrı'nın gazabının dökülmek üzere bulunduğu bir dönemde gerçekleşir.

Mesih, Yahuda oymağının Aslanı olarak "yedinci mührü açıldığında" elinde altın bir buhurdan olan bir melek gelip sunağın yanında durdu; ve tahttan önce bulunan altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunması için kendisine çok miktarda tütsü verildi. Ve kutsalların dualarıyla birlikte tütsünün dumanı, Tanrı'nın önünde meleğin elinden yükseldi." Pentekost'ta Kutsal Ruh'un dökülmesinden önce, Yeruşalim'de toplanmış olan imanlılar birlik içinde dua etmişlerdi.

"Aramızda gerçek dindarlıkta bir uyanış, tüm ihtiyaçlarımızın en büyüğü ve en acil olanıdır. Bunu aramak ilk işimiz olmalıdır. Rab'bin bereketini elde etmek için ciddi bir gayret gösterilmelidir; Tanrı bize bereketini vermek istemediği için değil, biz onu almaya hazırlıksız olduğumuz için. Göksel Babamız, Kendisinden isteyenlere Kutsal Ruh'unu vermeye, yeryüzündeki anne babaların çocuklarına iyi armağanlar vermesinden daha isteklidir. Ancak Tanrı'nın bize bereketini vermeyi vaat ettiği şartları, itiraf, alçalma, tövbe ve içten dua ile yerine getirmek bizim işimizdir. Bir uyanış ancak duaya verilen cevap olarak beklenmelidir." Selected Messages, book 1, 121.

Yedinci mührün açılması, yüz kırk dört binin mühürlenmesini gösterir. Mühürleme dua ile başlatılır; ancak sadece dua etme eylemiyle değil, belirli bir dua ile. Bu belirli dua, elbette Vahiy kitabı da olan Daniel kitabında belirtilir.

Vahiy'de Yuhanna ve kendi kitabında Daniel, "son günlerde" yüz kırk dört bini temsil ederler. "Son günlerde" birinci gökteki savaş sırasında Tanrı'nın tanıkları olacak olanlar, mühlet kapanmadan hemen önce mühürleri açılan peygamberlik sözüne tanıklık edeceklerdir. Şu anda ele aldığımız ayetlerde bu, yedinci mühür olarak temsil edilir. "Altın buhurdan"lı meleğe gelen dualar, Daniel kitabının dokuzuncu bölümündeki Daniel'in duasıyla temsil edilir. O dua, "yedi zaman" peygamberliğiyle bağlantılı olarak Musa tarafından ana hatları çizilmiş belirli bir duadır. Dua iki yönlüdür ve Daniel, iki yönlü duasının bağlamını Musa'nın "lanet" ve "yemin"i terimleriyle ortaya koyar. Daniel ve Vahiy kitapları aynı kitaptır ve Daniel kitabındaki aynı peygamberlik hatları Vahiy kitabında ele alınmıştır.

Vahiy'in on sekizinci bölümündeki güçlü meleğin hareketinde kutsal ateşin dökülmesini sağlayan dua, Daniel'in "yedi vakit" duasıdır. Bu, peygamberlik sözlerini Daniel'e açıklamak için melek Cebrail'i gökten indiren duadır. Daniel dokuzuncu bölümün ilk yirmi ayetini kapsayan duasının sonunda, Cebrail akşam sunusu vaktine doğru indi. Altın buhurdanlı meleğin kabul ettiği dualar, güneş batarken, "son günler" in akşamında göğe yükselen dualardır.

Ve ben konuşurken, dua ederken ve günahımı ve halkım İsrail'in günahını itiraf ederken, Rab Tanrım'ın huzurunda, Tanrımın kutsal dağı için yalvarışımı sunarken; evet, ben duada konuşurken, başlangıçta görümde gördüğüm o adam Cebrail, hızla uçarak, akşam sunusu vakti dolaylarında bana dokundu. Daniel 9:20, 21.

Daniel'in duası yalnızca kendi günahlarının değil, Tanrı'nın halkının günahlarının da itirafiydı. Onun duası, Levililer 26'daki "yedi kez" ile bağlantılı tövbe duasının örneğidir.

Aranızdan sağ kalanlar, düşmanlarınızın ülkelerinde kendi suçları yüzünden eriyip gidecek; ayrıca babalarının suçları yüzünden de eriyip gidecekler. Eğer kendi suçlarını ve babalarının suçlarını, bana karşı işledikleri suçu ve bana karşı geldiklerini itiraf eder; benim de onlara karşı olduğumu ve onları düşmanlarının ülkesine götürdüğümü kabul eder; sünnetsiz yürekleri alçalır ve suçlarının cezasını kabullenirlerse, o zaman Yakup'la yaptığım antlaşmayı anımsayacağım; İshak'la yaptığım antlaşmayı da, İbrahim'le yaptığım antlaşmayı da anımsayacağım; ve ülkeyi anımsayacağım. Levililer 26:39-42.

Musa, "yedi vakitle" ilişkili ve Tanrı'nın "antlaşmasının çekişmesi" diye adlandırdığı cezayı ortaya koyduktan sonra, Tanrı'nın halkının, tıpkı Daniel'in olduğu gibi, düşman ülkesinde köle olduklarının farkına vardıklarında ne yapmaları gerektiğini belirtir. Daniel'in örneklediği gibi, kendi günahlarını ve babalarının günahlarını da itiraf etmeleri gerekiyordu.

Yüz kırk dört bin olarak çağrılanlar tarafından bu belirli dua sunulduğunda, altın buhurdanlı melek "buhurdan alacak ve onu sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne atacak; ve sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve bir deprem oldu." "Gerçek" mesajını temsil eden kutsal ateş, Amerika Birleşik Devletleri ve Şeytan'ın gökten indirdiği sahte "ateş" mesajına karşıt olarak, "deprem" olan Pazar günü yasaının saatinde gerçekleşir.

Zekeriya kitabında, Daniel'in de parçası olduğu esaretten dönüşün ardından tapınağın ve Kudüs'ün yeniden inşası sürecinde Zerubbabel'in hem tapınağın temelini attığı hem de tepe taşını koyduğu bildirilir.

Sonra bana cevap verip şöyle dedi: Bu, Zerubbabil'e yönelik RAB'bin sözüdür: "Ne güçle, ne kuvvetle, ancak Benim Ruhumla," diyor Orduların RAB'bi. "Ey büyük dağ, sen kimsin? Zerubbabil'in önünde düzlük olacaksın; ve o, 'Lütuf, lütuf onun üzerine!' diye bağırışlar arasında onun tepe taşını ortaya çıkaracak." Ayrıca RAB'bin sözü bana geldi: "Bu evin temelini Zerubbabil'in elleri attı; onu yine onun elleri tamamlayacak; ve Orduların RAB'binin beni size gönderdiğini bileceksin. Çünkü küçük şeylerin gününü kim hor gördü? Çünkü onlar sevinecek ve o yediyle birlikte Zerubbabil'in elinde çekülü görecekle; bunlar bütün yeryüzünü dolaşan RAB'bin gözleridir." Zekeriya 4:6-10.

Zerubbabel “Babil’in soyundan gelen” anlamına gelir ve Gece Yarısı Feryadı’nın mesajıyla birleştğinde Adventizmin başlangıç hareketinde “temeli” atan ikinci meleşin mesajının bir sembolüdür. Zerubbabel ayrıca, “başlık taşı” yerleştirildiğinde, Adventizmin son hareketi olan Future for America hareketinde ikinci meleşin mesajının tekrarlanmasını temsil eder.

Dünya, "bilgi otoyolu" olan caddede yer alan ölü kemikler vadisinde öldürülmüş olan iki tanık nedeniyle sevindi. O iki tanık hayata döndürüldüğünde dünya korktu ve gökler sevindi. Zekeriya, tüm peygamberlerde olduğu gibi, Tanrı’nın halkının sevineceği "son günleri" tanımlıyor. Zekeriya, "o yedileri" gördüklerinde, iki tanığın dirilişine sevindiklerini bize bildiriyor. "O yediler", Levililer yirmi altıda "yedi kez" olarak çevrilen aynı İbranice sözcüktür. Birinci meleşin hareketi Musa’nın "yedi kez"inin temel taşını yerine koydu ve bu "hakikat", 1863’te reddedilmiş olmasına rağmen, üçüncü meleşin hareketinin de başköşe taşı olacaktır.

O tanınip yerine getirilip ve uygun iki yönlü bir dua ile harekete geçildiğinde, gerçek ateş, Pentikost'ta olduğu gibi, yeryüzüne indirilecektir.

Yedinci mührün açılmasını bir sonraki yazıda ele almaya devam edeceğiz.